

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 849/2016
23.11.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у радном спору тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Бранко Ракита, адвокат из ..., против туженог ЈКП "Чистоћа" из ..., кога заступа пуномоћник Милић Милић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1977/15 од 01.12.2015. године, у седници одржаној 23. новембра 2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1977/15 од 01.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1-214/14 од 24.04.2015. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог од 14.11.2014. године и утврди да је настављање фактичког рада код туженог по истеку 120 радних дана, а обављаним по уговору о привременим и повременим пословима од 31.01.2013. и 15.07.2013. године између странака дана 28.08.2013. године постао рад на неодређено време, те да се тужилац распореди на послове адекватног радног места.

Побијаном другостепеном пресудом, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП, па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни битна повреда из члана 371. ЗПП учињена пред другостепеним судом на коју се у ревизији указује.

Наиме, првостепени суд је оценио све жалбене наводе који су од одлучног утицаја на пресуђење ове парнице и у разлозима побијане пресуде нема противречности.

Тужилац је радно ангажован код туженог у периоду од 01.02.2013. до 15.11.2013. године по основу два уговора о обављању привремених и повремених послова. У првом уговору (трајање 120 дана) тужилац је радио на пословима ревизије задужења, а по другом уговору закљученим са истим роком трајања од 15.07.2013. године тужилац је радно ангажован на пословима разношења рачуна и обрачуна док траје потреба. Последњи уговор отказан је 15.11.2013. године, услед смањеног обима посла.

На тако утврђено чињенично стање, правилно је примењено материјално право када је тужбени захтев одбијен.

Наиме, у конкретном случају, нису се стекли услови за заснивање радног односа на неодређено време по истеку времена на који је закључен први уговор о обављању привремених и повремених послова.

Рад тужиоца се није обављао у радном односу него ван радног односа (једном од пет облика рада ван радног односа из Закона о раду). Тужени је радно ангажовао тужиоца на релативно краткотрајним, континуираним али различитим пословима у току једне године из делатности послодавца. Закључени уговори нису ни фиктивни ни симуловани да не би производили правно дејство.

Изузетно и ова врста уговора може да прерасте у радни однос на неодређено време ако се иза њих скривају уговори о раду и ако је радник у вишегодишњем трајању обављао у континуитету послове одређеног радног места за накнаду која се може уподобити заради са свим осталим правима који имају и запослени. Али, у конкретном случају тужилац је обављао привремене различите послове по два уговора у току једне календарске године. Осим тога, воља уговорника није уопште била заснивање радног односа на одређено или неодређено време, па се нису стекли услови за преображај рада у радни однос на неодређено време.

Имајући у виду изложено, неосновани су ревизијски наводи у којима се истиче да је радни однос постао радни однос на неодређено време због чињенице да је тужилац радно ангажован по оба уговора у трајању дужем од 120 дана. Послови које је тужилац обављао нису истоврсни послови већ различити послови, па имајући у виду и остале околности случаја, нису се стекли услови за остваривање фикције о закључењу уговора о раду из члана 32. Закона о раду.

На основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић